

KABELON PUHE LÄKSIÄISILLASSA Luomaniemen Wanhalla

Minulta kysytään usein "Miksi Suomi" ja jos sanon totuuden - Suomi oli minun 3 valitsenut. Mun ensimmäinen oli Holland ja toinen oli Belgia. - Halusin vain mennä. Olin seitsemäntoista, olin juuri valmistunut lukiossa. Halusin vain oppia jotain erilaista. Kun he sanoivat että olin menossa Suomeen ensimmäinen ajatus oli "Mikä on Suomi". En tiesin mitä Suomi on. Sitten kun minä googletin Suomen kaikki mitä löysin oli, että se on tosi kylmä, ihmiset ovat ujoja, ja kieli on liian vaikea oppia niin älä edes yritä. Tämä ei ole vitsi yksi henkilö kirjoitti "Miten oppia suomea? Älä edes yritä". Olin hieman peloissani, minne olen menossa, mutta halusin erilaisista ja tämä on mitä sain.

Tapaaminen ensimmäisen isäntäperheen kanssa oli outo kuin "Hei en tunne teitä, ja te ette tunne minua, mutta minä tulen asun sun talossa. Ensimmäinen viikko Suomessa olin Karkussa vaihto-opiskelijan kanssa eri puolilta maailmaa. Siellä me opimme suomalaista kulttuuria ja

saimme käsityksen siitä, miten tuleva vuotemme menisi. Tämän jälkeen hyvä viikko täynnä naurua ja uusia ystäviä me kaikki meni omia teitämme, meidän uusiin kotiimme. Ensimmäinen viikko oli outo, koulu alkoi minä käyn Kannaksen Lukiossa ja vanhojen tanssit harjoitukset alkoivat. Meilin vain 3 viikkoa harjoitus ei pari kanssa. Minä aloin harjoitukset 2 kuukautta myöhemmin

Ensimmäiset kolme kuukautta vaihtoani oli varsin vaikeaa. Koulussa oli mukavaa, koska en ollut koskaan yksin. Minulla oli Ilya mun venäläinen ystävä ja hänen ystävät. Olen Afrikkalainen, voin puhua paljon ehkä jopa liikaa joskus. Se tuntui tavallaan pahalta puhua eikä kukaan sano mitään. Kun kysyin kysymyksiä ja yrittää tutustua johonkin vastaukset olivat aina niin lyhyt. Oli vaikeaa käydä keskustelua. En voinut ymmärtää, miksi kaikki halusivat tietää minusta, mutta kukaan ei oikeastaan halunnut tutustua minuun. En voinut ymmärtää, miksi ihmiset puhuvat minulle puhelimella ja se tuntui kuin olisimme ystäviä, mutta henkilökohtaisesti se oli kuin olimme vieraita. Mielestäni se oli vasta toisen kuukauden lopussa, kun joku sanoi lopulta "Ei ole sinusta kiinni, haluamme puhua kanssasi, se on sinun englannista kiinni." Sitten tiesin, että minun täytyi muuttua. Joten tein suunnitelman etten puhu englantia, opiskelija suomea niin paljon kuin voin, yritin kuunnella ja selvittää, miten tämä hullu kieli toimii. Olin siis hyvin hiljainen pitkään, koska en halunnut tehdä jonkun, jota nolotti puhua englantia puhumaan. Tämä aika oli hyvin vaikeaa minulle, mutta minulla oli todella hyvä isäntäperheen joka kuunteli minun ongelmia ja antoi minulle parhaita neuvoja, mitä pystyivät. Tuntui kuin jokaisena päivä opin jotain uutta. Ja ruoka, ruoka oli erilaisia ja hyvä. Mutta ei piinatti keitto.

Olen Afrikkasta, joten talvi oli uutta minulle. Lunta oli uusi. Olen todella nauttinut opetella lasketella, hiihtää, ja luistella. Luistelu oli suosikkini, minulla oli todella mahtava opettaja. Pimeimpinä aikoina kaipasin valoa, mutta se sai minut tietää, kuinka paljon rakastan aurinkoa.

Vaikein osa elää täällä oli aina kieli. Kun tulin ensimmäistä kertaa Suomeen se kuulosti samalta

kuin kiina kuulostaa teille - en ymmärtänyt mitään. En tiennyt, missä yksi sana loppui ja uusi alkoi. Ennen en opiskellin erilaisia kielet tiesin vain afrikkalainen kielet. Se oli yksinkertainen - Kirjoitan tavalla kuin luen, ja sanon puhun tavalla kuin Kuulen. Kun olin nuori, minun ajatus eri kielistä oli, että jokaisella kielellä on omat aakkoset ja sinun tarvitsee vain vaihtaa kirjain omaista aakkosista toisten kielten aakkosiin luodaksesi sanan. Joten jos halusin sanoa "Koira" espanjaksi minun tarvitsi vain vaihtaa suomenkielinen "K-O-I-R-A" Espanjankieliseen "K-O-I-R-A". Minun viisivuotiaassa mielessä, se oli täysin järkevää. Kun kasvoin vanhemmaksi aloin ymmärtää, että eri kieliä on täysin erilaisia sanoja eri asioille, mutta en ymmärtänyt, miten erilaisia rakenteita kielissä voi olla. En voinut ymmärtää, kuinka paljon kieli jota puhumme heijastaa kulttuuriimme josta tulemme ja keitä olemme. Vasta kun yritin saada muut selittää "tuo" ja "Että" eroa tai miksi minun kielellä oli erilliset sanat ja teidän siellä oli satoja loppuja se merkitsi tavallaan samaa. En tiennyt miten oppia kieli, kun tuskin ymmärtänyt miten minun toimi.

Kaikki mitä Rakastan on keskittynyt kielen ympärille - kirjallisuus, musiikki, puhe-esitys. Mitä Arvostan eniten elämässä on minun ihmis-suhteet, ja kieli on erittäin tärkeä osa sitä. Sanat ovat paras keino itseilmaisuun, ne ovat minun itsenäisyyteni. Vaikein osa täällä oli ymmärtää, mitä joku sanoi minulle ja en voinut sanoa, mitä halusin sanoa takaisin - tai vielä pahempaa on olla ymmärtämättä lainkaan. Se oli kauheaa olla kahdeksantoista vuotta vanha, ja kommunikaatiotaidot kuin kuuden kuukauden vanhalla vauvalla. Usein kieli oli este joka esti minua pääsemästä elämäänne ja kulttuuriin. On olemassa sanonta "Kun puhut miehen kielellä, jota hän ymmärtää puhut hänen aivoilleen, mutta jos puhut miehelle hänen omalla kielellä puhut hänen sydämensä". Englanti on varsin kansainvälinen kieli, useimmat maat alkavat opettaa sitä hyvin nuorena. Voisin viettää koko elämäni vain puhumalla englantia ja olisin hengissä. Voisin matkustaa ja nähdä uusia paikkoja, aina vierailijan silmin. En halua tietää tunnetta että en voi sanoa, mitä haluan sanoa uudelleen. En koskaan halua kielimuurin estävän minua elää ja rakastaa uusia paikkoja ja ihmisiä. Jos olisin fiksu, en koskaan jättäisi maatani uudelleen. Se

olisi helppoa, vähemmän työtä, mutta en ole fiksu. En halua helppoa, ja en halua elää vain ajattelemalla englanniksi. En halua puhua aivoihin, haluan puhua sydämiin.

Ennen kuin tulin, en oli tosi varma mitä haluan teen mun elämä kanssa, ja nyt en ole tosi varma. Opiskellessani hullua kieltänne löysin jotain josta todella nauttinut. Mennään yliopisto ja opiskella teatteri ja elokuvat. Haluan olla ehkä opettaja, tai näyttelijä en ole varma. Mutts vielä tärkeämpää haluan oppia, mitä kunkin kielen voi opettaa minulle sen kulttuurista ja ihmisistä, jotka puhuvat sitä. Kieli avaa uusia maailmoja, olen innoissani näkemään, mitä niillä on tarjota.

Nii ehka. Tämä oli sekaisin Täällä on "list" mitä minä tein Suomessa. Ensimmäinen perheen kanssa Haverinen perhe tein uimä koulu, tein maratonia ja yritin kuntosali. Mutta se oli tosi aikaisemmin. Tein vanhojen tanssit koulussa, käynn Venäjä Pietari Vaihtarit kanssa, menin Fazer suklaa tehdä!! Kesä alkoin kuntosali, kyllä se oli aika. Menin kaksi erilaista leiri Nastolan seurakunta kanssa. Menin Viroon munb2 perheen. Kannsa. Menin Hamina tattoo ja siellä Katsoin tosi paljon armeijat ympäri maailmaa. Olin finaalisti Talent Suomi mun kuoro kanssa Lahden Gospelkuoro. Menin Rotary matka Lappissa. Ja tapasin Joulupukki!! Olin onnea voin laului mun koulu itsenäisyyspäivän juhla. Sen laulu oli"olen Suomalainen" koska jälkeen vuotta Suomessa olen nyt Suomalainen. Ja opiskellin Suomea!! Paljon juttu tapahtui tämä vuotta ja 1 kuukautta päästä tarvitsen mennä.

Usein sanotaan, "Älä rakastu vaihdossa", mutta en ole samaa mieltä. Paras osa vaihto on rakastuminen - uusiin ihmisiin, uuteen kulttuuriin, uuteen maahan. Alkaa arvostaa kaikkia asioita jotka aluksi tuntui niin oudolta. Suomi on opettanut erittäin kovaa puheliasta itseni olemaan hiljaa ja kuuntelemaan, etsimään asioita, joita ei voi sanoin sanoa, ja arvostamaan pieniä asioita. Minulla ei ole sanoja selittää, miten kiitollinen olen kun olen saanut elää täällä, tai aikaa kertoa, kuinka paljon teidän maa on opettanut minulle. Ei suomeksi, ei edes englanniksi. Ei ole

sanoja kertomaan, kuinka paljon arvostan ihmisiä, jotka salli minun olla osa heidän elämäänsä, ei väliä kuinka suuri tai pieni osa. Kaikki mitä voin sanoa on, te teitte minusta paremman ihmisen, ja tämän vuoden jälkeen en koskaan näe maailmaa samanlaisena. Minun täytyy kiittää teitä kaikkia - rotarit, minun isäntäperheet, ystäväni. Kiitos ei riitä, mutta se on kaikki, mitä minulla on.

Joten kiitos kauniista vuodesta, kauniissa maassa, jota olin onnekas saadessani kutsua kodiksi.

15.12.2016 Kabelo Mokgelhe